

KERK & leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

OPGEPIKT

ALLE PAARDEN HEBBEN AAN DE WEDSTRIJD DEELGENOMEN HET SPIEGELBEELD

Luc VERSTEYLEN

ooit werd hun zoon van zestien op de terugweg van zijn school in oudenaarde in kluisbergen gedood door een achteraf krankzinnig-gebleken fransman tot driemaal toe overreed hij de jongen met zijn jeep

uit meelevens maakte ik voor zijn graf een vanzelf uit mij opwellend gedicht dat een bevriend kunstenaar daarna in brons goot

het ging over de tempelboom die als zinnebeeld van heropleving bij het graf zou worden gepland : de boom die ooit als eerste spontaan weer opschoot uit de puinen van hiroschima

het werd zo'n mooie gedenksteen dat de ouders besloten hem niet alleen

voor hun zoon te houden maar voor alle gedode kinderen en jongeren van het hele land

zo werd het in mechelen geplaatst nabij de sint romboutstoren waar het dagelijks veel aandacht krijgt van voorbijgangers en toeristen

na één jaar vonden de ouders van wouter dat ook bij hem thuis een gedenksteen moest komen weer werd de vriend aangesproken die het gedicht opnieuw goot het werd bij een nieuwe tempelboom geplant klaar om te worden ingehuldigd of moet ik zeggen ingezegend ?

ook andere mensen die een kind verloren hadden dat nabij het graf van wouter begraven lag waren uitgenodigd

zo was er ook een jong echtpaar dat ocharme

zopas hun kindje van twee maanden door wiegedood verloren hadden het zou de dag daarop begraven worden

weer deed ik naar de kinderen toe het verhaal van de drie levens dat zoals altijd heel troostend & inzichtgevend was: de dood van deze jonge mensen ook van dit wiegedood-kindje zou dat niet hun tweede dood kunnen zijn & bijgevolg hun derde geboorte?

ik wees de aanwezigen toen de drie verboden richtingen aan : achteruit kijken: alleen herinneringen hebben naar beneden kijken: teveel aandacht hebben voor het graf naar boven kijken: denken dat hun hemel ginderboven tussen de kunstmanen en de satellieten is

een grafsteen mag geen steen blijven waar je doorheen kijkt naar het vergane vorige lichaam het moet een spiegel worden

waarin je de geliefde ziet levendiger en gelukkiger dan ooit

ik liet hen naar woorden zoeken die de echte hemel van hun geliefde overledenen weergaf

een na een welden die woorden troostend-gelovig bij hen op vooral het woord dat de vader van het pas-gestorven kindje zei trof ons: fopspeentje

daarna gingen we naar de tempelboom met de bronzen tekst erover de pastoor & ik omvatten de boom terwijl ik de tekst voorlas:

betreed dit oord met ingehouden schroom. Schat elk gestorven kind naar waarde. Hier staat immers de zachte tempelboom, Waarrond zo veel verdriet zich schaarde. Hij houdt voortaan verder verdriet in toom, Want hier begint zowaar een nieuwe aarde.

EVEN STOP

WIE IS VAN DIENST?

Mia BERTMANS

„Welkom”, klinkt het aan de ingang. „Hoe gaat het ermee?” Elke zondag onthalen Rik en Agnes de kerkgangers met grote hartelijkheid. Net alsof je een week weg was, thuiskomt en blij wordt ontvangen. Mijn vaste plek is de derde rij rechts vooraan, vierde stoel. Pal onder de warmtestraler. Ieder heeft zo zijn eigen stekje in de kerk. Het geeft iets vertrouwds. Iets herkenbaars.

„Wat scheelt er toch aan die drie eerste rijen?”, vraag ik me af. Reeds jaren blijven ze leeg. Het is een onbegrijpelijk vacuum. De kerk

loopt langzaam vol. „Wie is van dienst?”, vraagt koorleider Jan wat ongerust. „Pater Germaan? Kamiel?” Twee trouwe voorgangers die er altijd stipt zijn. Niemand daagt op. Ik hoor onze deken op de laatste vergadering kordaat zeggen: „Indien er om tien uur geen priester is, start de viering.” Twee vóór tien. Niemand te zien. De spanning stijgt. „We tellen vijf ervaren gebedsleiders. Kan iemand van hen voorgaan? Een dienst van Woord en Gemeente, dat kan toch?”, stelt Jos voor. Wat ik voelde aankomen, gebeurt. Als gebedsleider zal ik voorgaan. Ik stap meteen de sacristie binnen.

„Wat zingen we? Welke lezing? Welk evangelie? Zijn er geconsacreeerde hosties? Waar ligt de nooddienst, de homilie?” Een jaar terug ontvouwde zich hetzelfde scenario. Sindsdien ligt altijd een uitgewerkte dienst met homilie klaar. Tien uur, luidt de klok. Ik sluit de ogen heel even, haal diep adem en bid: „Heer, leidt me bij de hand.” Zachtjes ebt de spanning weg. We starten de dienst. De aanwezigen merken niets, alles verloopt normaal. De lector draagt de bijbel, de misdienaar de kandelaar, samen buigen we voor het altaar. „Volk van God zijn wij hier samen”, zingt het Gertrokoor. De gelovige gemeenschap valt in. Het klinkt waar, echt en vreugdevol. Verenigd voelen we ons rond de levende Jezus. De zang stijgt omhoog en

vult de grote ruimte. „Waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden.” Zo is het en zo is het goed. Gezegende eensgezindheid trosteert de noodsituatie. Het wordt een sterke dienst en ons samenzijn als parochie ontvangt zijn diepe betekenis. Bidden en zingen, elkaar vergeven, de vredewens schenken, heengaan met een zending. „Dank je”, zegt iemand bij het buitengaan. „Wat een *schone* mis”, fluistert ze verlegen. „Zijt gij nu ook priester?”, vraagt ze wat naïef. Een vrouw priester. Zover zijn we helaas nog niet. „Die twee stiltemomenten in de dienst,” vertrouwt hij me toe, „vind ik heel bijzonder, het doet iets.” Ik luister naar de reacties. Ik neem ze op en dankbaar draag ik ze tot bij Hem.

Zondagsgebed

Bij Christus, Koning van het Heelal

Heer God, goede vriend van de mensen,
al wat goed is erkennen we
als een geschenk van uw goedheid.
Als een goede vader weet Gij wat wij nodig hebben.

Help ons vertrouwen in uw goedheid,
zodat wij niet leven in bekommernis om onszelf,
maar om uw koningschap en zijn gerechtigheid.

Help ons te leven in de Geest van uw Zoon,
die zijn leven heeft gegeven
voor de minsten onder ons, die Hij zijn broers noemde.

En in het vertrouwen dat zelfs op het kruis
uw liefde sterker is dan de dood.

Amen.

Zondagsgebed plukt uit de *Gebedskalender Kerk & Leven 2010*. Deze handzame scheurkalender, met vermelding van alle heiligen van de dag en dagelijks een aangepast gebed, is tegen 15 euro (zonder verzendingskosten) te koop in een van de liturgische centra in uw buurt: De 3 Lelliën, Leopoldstraat 59, 2000 Antwerpen, 03/231.03.39 · De 3 Provinciën, Abdijstraat 1, 3271 Averbode, 013/78.04.60 · De Wijngaard, Begijnhof 4, 8000 Brugge, 0477/26.56.17 · Incontri, Kolenmarktstraat 61, 1000 Brussel, 02/509.97.32 · LKD, Dijkstraat 32-34, 9200 Dendermonde, 052/20.19.76 · Carmelitana, Burgstraat 46, 9000 Gent, 09/225.48.36 · Pascali, Nederpolder 16, 9000 Gent, 09/223.40.30 · De Bron, Marktstraat 88, 8530 Harelbeke, 0477/26.56.17 · PIC, Tulpinstraat 75, 3500 Hasselt, 011/21.29.46 · Castrum Abdij Keizersberg, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven, 016/31.00.65 · De Peerle, Frederic de Merodestraat 18, 2800 Mechelen, 015/29.84.62 · De Branding, Kerkstraat 22, 8400 Oostende, 0477/26.56.17 · Hermieuen, Noordstraat 100, 8800 Roeselare, 051/20.15.41 · De Vlaspit, Vlasfabriekstraat 14, 1060 Sint-Gillis, 02/533.29.39 · De Oude Linden, Abdijstraat 40 c, 2260 Tongerlo, 014/53.82.13.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Steeds talrijker worden nu de spreuken die zeggen een uiteindelijk beeld van het karakter van de komende winter te kunnen voorspellen. Ook voor morgen is er zo'n spreuk:

KIJK VOORDE WINTER NAAR OMANUS, MAAR LOOF HEM NIET VOOR VICTORINUS (11 mei)!

Op zich is deze spreuk wel merkwaardig want eigenlijk houdt ze in dat het weer in de winter goed zal zijn als het morgen goed is, slecht wanneer het morgen slecht zou zijn en bovendien beweert ze ook dat het koud kan zijn tot half mei. Nu ja, zeggen onze meteorologen: dat is allemaal best mogelijk. En nog een andere dagspreuk voor morgen, wijst op de bestendigheid van het weer voor morgen:

ZOALS OMANUS DE WINTER TOONT, ZO HIJ MET SINT-SPIRIDION WOONT. (14 december)

Hier is de voorspelde periode dus ruim wat korter dan in de vorige spreuk. In elk geval, de meeste van onze weertypes worden geïnspireerd door de windrichting. Vandaar deze spreuk:

HET WEDERKENT MEN AAN DE WIND, DE VADER AAN ZIJN KIND...

Ook overmorgen zijn er weerspreuken die zeggen dat het weer van die dag ook het weer van de komende winter zal worden:

SINT-ELISABETH DOET VERSTAAN, HOE HET MET DE WINTER ZAL VERGAAN.

In hun achterhoofd hadden onze voorouders natuurlijk altijd de vrees voor een extra koude winter. Dus zeiden ze:

HEILIGE ELISABETH ZEG ONS, BID VOOR DE WINTER EEN VADERONS.